

Tren Rayları

◆ Recep Şen

Dağlar, ovalar aşır, sana varsın isterdim,
Şu bağrımda uzanan soğuk tren rayları...

Hani ağlar ya bulut çiçekler gülsün diye,
Gönlüm de öyle özler, bahardaki toyları.

Raylarda akıp giden, tren değil umuttur;
Bilmem anlar mısın sen, kan ter koşan tayları?

Kampana seslerine karışır hikâyemiz,
Garları dolaşır da, bilinmez detayları.

Şehrin hengâmesinden kaçır beni yanına;
Huzuru fısıldasın, köyün duru çayları.

Uzaktardan duyunca trenin düdüğünü,
Yanık sesinde dinle, hasret yüklü ayları.

Uzaktaki yakında, yakındaki uzakta;
Maziye karıştı hep, sevincin halayları.

Sevdası kar altında, sanki müebbet yemiş,
Gözü yaşlı prenses beklerken sarayları.

Çatılarda fırtına, içimde zelzeleler;
Beden toprağının paramparça fayları.

Hükümsüzdür

◆ Mustafa Sade

Durgunlaşma öyle, bendini aşır
Ak da git istersen, hükmü kalmadı!
Ve hatta son defa kendini aşır
Yak da git istersen, hükmü kalmadı!

Başka bir âleme sürdün şadımı
Boynu bükük koydun her muradımı
Gönül eşiğimden attın adımı
Çık da git istersen, hükmü kalmadı!

Sevenler yalnızdır yazdım duvara
Okurum, sükûta bürünür nârâ
İstersen hiç bakma yaktığın nâra
Bak da git istersen, hükmü kalmadı!

Mademki kapandı vuslatın bâbı
Boşaltıp öyle git başımda kabı
Üstüne seçtiğin en pis lakabı
Tak da git istersen, hükmü kalmadı!

Aynaya bakınca gördüğüm, tasa
Sen de benim gibi kendine susa
Kalbimi kalbinden söküp, mahpusa
Tık da git istersen, hükmü kalmadı!

Gölgeni öptükçe yanar dudağım
Üstüme çökmekte heyula dağım
Al işte yüreğim, işte şakağım
Sık da git istersen, hükmü kalmadı!